

«Σὺ δὲν ἔμαθες ἀκόμα ἀπ' αὐτὰ τὰ παραμύθια,
«Πὸς ἀξίς ἡ ἐργασία, ὦ! μικρά μου ἐγγονή.»

«Δὲν ἀρκοῦν τὰ πλοῦτη μόνο γιὰ νὰ ζήσης μ' εὐτυχία,
«Οὐδὲ πάλι τὰ βιβλία, ὁ χορὸς, ἡ μουσική.»

»Μάθε κόρη μου νὰ πλέκῃς, νὰ κεντᾶς ἡ ἐργασία
»Δίδει πτέρυγας εἰς πάντας, δι' αὐτῆς ὁ κόσμος ζῆ.»

Τῆ 22 Φεβρουαρίου 1882.

N. Ἑγγλέσης.

Ἡ γράια Μαργαρίτα διηγουμένη εἰς τὸν Κόμητα τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Ὀθῶ.

**ΤΟΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΙΣΤΩΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.**

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

«Ἄλλὰ, προσέθηγεν ὁ ἰατρὸς, εἰς ἔλον τοῦτο δὲν
ὑπάρχει βεβαιότης· ὅθεν σὲ παρακαλῶ, μὴ προθῆς

περαιτέρω πρὶν σκεφθῆς καλῶς περὶ τοῦ πρακτέου.»

Οἱ λόγοι τοῦ ἰατροῦ ἔκαμον τὸν κόμητα νὰ διστάσῃ·
ἐνῶ δ' εὗρίσκετο ἐν ἀμφιβολία, ὑπηρέτης τις εἰσελθὼν
ἀνήγγειλεν, ὅτι μία γράια Ἀθιγγανὶς ἐζήτηε νὰ τὸν ἴδῃ.

«Ἄ! αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ γράια Μαργαρίτα!
ἐφώναζεν ἡ Ἑλένη. Σὲ βεβαιῶ δὲ, κύριέ μου, ὅτι